

Honorowy Obywatel Gminy Halinów

Paweł Gniadowicz (1874 - 1953)

Ur. 05.01.1874 r. w Okuniewie, Syn Franciszka i Katarzyny z d. Rybieńkowska. Do szkoły Elementarnej uczęszczał w Okuniewie. Następnie pobierał nauki w Gubernialnym Seminarium Nauczycielskim w Siennicy. W czerwcu 1894r. skończył seminarium, otrzymał dyplom nauczyciela i już w sierpniu tego roku objął pierwszą posadę w szkole w miejscowości Zerzeń w pobliżu Warszawy. W tym okresie podniósł swoje kwalifikacje uczęszczając na Dodatkowy Kurs Pedagogiczny w Szkole Głównej w Warszawie. Po pięciu latach pracy w Zerzeniu zostaje przeniesiony do szkoły w Okuniewie, gdzie już zakorzenia się na stałe.

Wybuch wojny światowej w 1914 r. powoduje zamknięcie szkoły. Powołany do wojska w twierdzy Modlin. W 1915r. dostaje się do niewoli niemieckiej i przebywa w obozie w Gorlitz. W 1917 r. układ Rady Regencyjnej z Niemcami zwalnia polskich nauczycieli z niewoli. Wraca więc do Okuniewa i natychmiast uruchamia szkołę, już szkołę polską. Najpierw 4-klasową, a następnie rozbudowuje ją do 1924 r. na 7-klasową. Został pierwszym kierownikiem 7-klasowej Publicznej Szkoły Powszechnej w Okuniewie. Założył też 4-klasowe szkoły w Zabrańcu i Michałowie. W 1926r. otrzymał od właściciela majątku Pawła Łopatina na własność dla szkoły plac, na którym zostaje zbudowana obecna szkoła. Po 37 latach pracy w zawodzie nauczycielskim w 1931r. przechodzi na ustawową emeryturę. Na pożegnanie otrzymuje od władz szkolnych „Medal za Długoletnią Służbę”. Nie kończy jednak pracy pedagogicznej. Nadal bezinteresownie pomagał dzieciom w nauce, szczególnie podczas okupacji, kiedy to Niemcy zabronili w polskich szkołach nauki historii i geografii. W 1944r. po przejściu frontu wojennego, z powodu braku nauczycieli, wraca do zawodu i pracuje do 1953r. - do kresu swego życia. Mimo wielkiego zaangażowania nauką w szkole miał jeszcze czas na działalność społeczną i patriotyczną. W czasie, kiedy Polska była w niewoli należał i działał aktywnie w organizacji niepodległościowej. Po powrocie z obozu niemieckiego współorganizował Ochotniczą Straż Pożarną w Okuniewie.

W 1920r. podczas walk z Bolszewikami współpracował ze sztabem 8 Dywizji Piechoty (d-ca płk Burchardt Bukacki), która broniła terenu Okuniewa od Leśniakowizny po stację kolejową w Skrudzie. Był przedstawicielem Straży Obywatelskiej, która wspomagała Wojsko Polskie na zapleczu frontu, gasiła pożary, zapobiegała kradzieżom i dywersjom. Po wojnie otrzymał od Marszałka Józefa Piłsudskiego „List Pochwalny” z podziękowaniem za udział w zwycięstwie nad Bolszewikami. Od 1919 r. do 1927 r. był członkiem Sejmiku Warszawskiego, gdzie zajmował się szczególnie sprawami szkolnictwa. W 1925 r. zawarł związek małżeński z Kazimierą Nowicką, a następnie doczekał się dwóch córek i syna. Zmarł 29.05.1953 r., pochowany na cmentarzu w Okuniewie. Żegnany przez tłumy mieszkańców Okuniewa i okolic, wśród których większość była jego uczniami kilku pokoleń. Odszedł wspniany człowiek, doskonały nauczyciel i wychowawca, przyjaciel młodzieży, zasłużony działacz społeczny i wielki patriota Polski.

Zgodnie z Uchwałą Nr XXXV.317.2013 z dnia 19 kwietnia 2013 roku, Rada Miejska nadała Panu Pawłowi Gniadowiczowi w uznaniu zasług dla Gminy Halinów.

